

Sygn. akt VIII U 1759/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 listopada 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Jolanta Łanowy
Protokolant:	Ewa Gambuś

po rozpoznaniu w dniu 28 października 2014 r. w Gliwicach

sprawy W. K. (1) (K.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania W. K. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

z dnia 11 lipca 2014 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) SSO Jolanta Łanowy

Sygn. akt. VIII U 1759/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 11 lipca 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. odmówił ubezpieczonemu W. K. (1) prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym 60 lat. Powołując się na art. 184 w związku z art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, organ rentowy wskazał, że ubezpieczony nie udowodnił 15 – letniego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach, w związku z czym brak podstaw do przyznania świadczenia.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony domagał się jej zmiany poprzez przyznanie mu prawa do wcześniejszej emerytury. Podniósł, że wykonywał pracę w warunkach szczególnych w okresie od 1 września 1977r. do 31 marca 1978r. jak kierowca samochodu ciężarowego o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony Nadto domagał się uwzględniania całości zasadniczej służby wojskowej tj. od 1 stycznia 1975r. do 13 kwietnia 1976r. do okresów pracy w warunkach szczególnych, ponieważ bezpośrednio przed wstąpieniem do wojska wykonywał prace w warunkach szczególnych. Po uwzględnieniu spornych okresów spełnia warunki do przyznania prawa do emerytury.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując swoje stanowisko zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji, a dodatkowo podniósł, że do okresów pracy w warunkach szczególnych nie zaliczył odwołującemu zatrudnienia w (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w K. od 1 września 1977r. do 31 marca 1978r., ponieważ ubezpieczony nie przedłożył świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych. Nadto wskazał, iż okres służby wojskowej nie został zaliczony do okresu pracy w warunkach szczególnych od 1 stycznia 1975r. do 13 kwietnia 1976r., ponieważ zaliczeniu do okresu wymaganego do nabycia prawa do emerytury podlega czas zasadniczej służby wojskowej odbytej w okresie obowiązywania art. 108 ustawy z dnia 21 listopada 1967r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej, w brzmieniu obowiązującym do 31 grudnia 1974r.

Sąd ustalił co następuje:

Ubezpieczony W. K. (1), urodzony (...) w dniu 25 czerwca 2014r. złożył wniosek o emeryturę w wieku niższym niż 65 lat z tytułu zatrudnienia w szczególnych warunkach.

Ubezpieczony 60 lat ukończył (...)

Skarżący, na dzień 1 stycznia 1999r., legitymuje się okresem składkowym i nieskładkowym w wymiarze ponad 25 lat, z tym że w ocenie ZUS udowodnił jedynie 13 lat, 2 miesiące i 1 dzień okresów pracy w szczególnych warunkach wymienionej w wykazie A.

Ubezpieczony nie jest członkiem OFE.

Po przeanalizowaniu sprawy ZUS wydał zaskarżoną decyzję.

Organ rentowy wydając zaskarżoną decyzję nie uznał za pracę w warunkach szczególnych, pracy wykonywanej w od 1 września 1977r. do 31 marca 1978r. w (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w K., ponieważ ubezpieczony nie przedłożył świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych. Nadto okres służby wojskowej nie został zaliczony do okresu pracy w warunkach szczególnych od 1 stycznia 1975r. do 13 kwietnia 1976r., ponieważ zaliczeniu do okresu wymaganego do nabycia prawa do emerytury podlega czas zasadniczej służby wojskowej odbytej w okresie obowiązywania art. 108 ustawy z dnia 21 listopada 1967r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej, w brzmieniu obowiązującym do 31 grudnia 1974r.

W toku procesu Sąd ustalił, że w okresie od 1 września 1977r. do 31 marca 1978r. ubezpieczony zatrudniony był w (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w K.. Ubezpieczony został przyjęty do pracy na stanowisko kierowcy w dziale transportu. Odwołujący kierował samochodem marki S.. Był to samochód ciężarowy o ciężarze powyżej 3,5 tony.

Pracę jako kierowca samochodu ciężarowego o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony wykonywał w pełnym wymiarze czasu pracy i nie był kierowany do innych prac.

Nadto ustalono, że ubezpieczony w okresie od 25 kwietnia 1974r. do 13 kwietnia 1976r. odbywał zasadniczą służbę wojskową. Bezpośrednio przed służbą wojskową wykonywał pracę kierowcy samochodu ciężarowego o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony w Przedsiębiorstwie (...), a po jej zakończeniu ponownie podjął zatrudnienie w tym przedsiębiorstwie na dotychczasowym stanowisku pracy tj. kierowcy samochodu ciężarowego o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony.

Powyższe okoliczności Sąd ustalił na podstawie zeznań świadków: M. B. i H. C. (zapis rozprawy z dnia 28 października 2014r. 8 min. 4 sek. – 22 min. 53 sek.), wyjaśnień ubezpieczonego (zapis rozprawy z dnia 28 października 2014r. 22 min. 54 sek. – 33 min. 51 sek.), akt osobowych (koperta – k. 21 a.s.), a także w oparciu o akt organu rentowego dołączone do akt sprawy.

Zgromadzona w sprawie dokumentacja została sporządzona w sposób rzetelny i nie budzący wątpliwości, a zeznania świadków i wyjaśnienia ubezpieczonego wzajemnie się potwierdzają i uzupełniają, dając łącznie pełny obraz przebiegu

i charakteru zatrudnienia odwołującego w spornym okresie jako kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego W. K. (2) nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz.U. z 2009r., nr 153, poz. 1227 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

W zakresie określenia wieku emerytalnego, o którym mowa w art. 32 ust. 1 ww. ustawy, rodzajów prac lub stanowisk oraz warunków, na podstawie których ubezpieczonym przysługuje prawo do emerytury art. 32 ust. 4 odsyła do uregulowań Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz.43 ze zm.).

W myśl § 3 i 4 rozporządzenia, pracownik który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w załączonym do rozporządzenia wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

1. osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 60 lat dla mężczyzn
2. ma wymagany 25 letni okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Zgodnie z treścią § 2 ust. 1 i 2 ww. rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Okresy pracy, o których mowa w ust. 1, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy.

Zgodnie z wykazem A, dział VIII poz. 2 stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze praca kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, specjalistycznych (specjalnych) pojazdów członowych i ciągników samochodowych balastowych, autobusów o liczbie miejsc powyżej 15, samochodów uprzywilejowanych w ruchu w rozumieniu przepisów o ruchu na drogach publicznych, trolejbusów i motorniczych tramwajów jest pracą w szczególnych warunkach, uprawniającą do niższego wieku emerytalnego.

Kwestia posiadania przez ubezpieczonego ponad 25 letniego okresu składkowego i nieskładkowego oraz ukończenie 60 lat nie były sporne.

Okoliczność sporna w przedmiotowej sprawie dotyczyła rozmiaru okresu pracy wykonywanej przez ubezpieczonego w warunkach szczególnych przed 31 grudnia 1998r.

Zgodnie z przepisem art. 227 k.p.c. w postępowaniu sądowym nie istnieją ograniczenia dowodowe z § 2 pkt 2 R.-porządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983r., Nr 8, poz. 43 z późniejszymi zmianami), a co za tym idzie fakt wykonywania pracy w szczególnych warunkach mógł być wykazany wszelkimi dowodami, w tym zeznaniami świadków (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 grudnia 1998r., sygn. akt II UKN 357/98, OSNP z 2000r., Nr 3, poz. 112).

Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika wprawdzie, że ubezpieczony ukończył 60 lat, a na dzień 1 stycznia 1999r. udowodnił 25 letni okres zatrudnienia, jednakże nie udokumentował 15 lat pracy wykonywanej w warunkach szczególnych stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wymienionej w Wykazie A zał. do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8 poz.43 ze zm.).

W ocenie Sądu orzekającego, do pracy w warunkach szczególnych ZUS słusznie zaliczył ubezpieczonemu okres odbywania zasadniczej służby wojskowej od 25 kwietnia 1974r. do 31 grudnia 1974r.

Sąd orzekający zwraca uwagę, iż odbywanie zasadniczej służby wojskowej regulowane jest przez ustawę z dnia 21 listopada 1967r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (t.j. Dz.U. z 2004r. Nr 241, poz 2416 ze zm.).

Zgodnie z treścią art. 108 ust. 1 tej ustawy w brzmieniu obowiązującym do 31 grudnia 1974r, okres odbytej zasadniczej lub okresowej służby wojskowej zalicza się do okresu zatrudnienia, w zakresie wszelkich uprawnień związanych z zatrudnieniem, pracownikom, którzy po odbyciu tej służby podjęli zatrudnienie w tym samym zakładzie pracy, w którym byli zatrudnieni przed powołaniem do służby, albo w tej samej gałęzi pracy.

Na podstawie art. 108 ust. 4 ww. ustawy wydane zostało Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 22 listopada 1968r. w sprawie szczególnych uprawnień żołnierzy i ich rodzin (Dz. U. Nr 44, poz. 318). Zgodnie z § 5 ust. 1 rozporządzenia żołnierzowi, który podjął zatrudnienie stosownie do zasad określonych w § 2-4 (tj. w terminie 30 dni od dnia zwolnienia ze służby wojskowej zgłosił powrót do zakładu pracy), wlicza się czas odbywania służby wojskowej do okresu zatrudnienia w zakładzie pracy, w którym podjął zatrudnienie, w zakresie wszelkich uprawnień związanych z zatrudnieniem w tym zakładzie oraz w zakresie szczególnych uprawnień uzależnionych od wykonywania pracy na określonym stanowisku lub w określonym zawodzie.

Treść powyższych przepisów wskazuje, że skoro czas odbywania służby wojskowej w warunkach określonych w tych przepisach, wlicza się do okresu zatrudnienia, w zakresie wszelkich uprawnień związanych z zatrudnieniem w tym w zakresie szczególnych uprawnień uzależnionych od wykonywania pracy na określonym stanowisku lub w określonym zawodzie, to okres ten należy zaliczyć do pracy w warunkach szczególnych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8 poz.43 ze zm.). Do odbywania zasadniczej służby wojskowej należy bowiem stosować przepisy w brzmieniu obowiązującym w okresie jej odbywania.

Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 16 października 2013r. II UZP 6/13 (LEX nr 1385939, Biul.SN 2013/10/24, M.P.Pr. (...)-101), stwierdził, iż czas zasadniczej służby wojskowej odbytej w okresie obowiązywania art. 108 ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 44, poz. 220, w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 1974 r.) zalicza się - na warunkach wynikających z tego przepisu - do okresu pracy wymaganego do nabycia prawa do emerytury w niższym wieku emerytalnym (art. 184 w związku z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, jednolity tekst: Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.), zaś Sąd orzekający prezentowane stanowisko w pełni podziela (por. także wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 marca 2010r. I UK 333/09, LEX 585739, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 maja 2012r., I UK 399/11, LEX nr 1211140, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 kwietnia 2006r., III UK 5/06, OSNP 2007/7-8/108, M.P.Pr. (...), lex nr 244005).

Odnosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy, ubezpieczony W. K. (1) odbywał zasadniczą służbę wojskową od 25 kwietnia 1974r. do 13 kwietnia 1976r., w okresie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...), gdzie wykonywał pracę uznaną przez ZUS za pracę w warunkach szczególnych. Po zwolnieniu ze służby, zgłosił powrót do pracy u tego samego pracodawcy w terminie 30 dni od zakończenia odbywania służby i został przyjęty do pracy.

A zatem okres zasadniczej służby wojskowej należy odwołującemu zaliczyć do pracy w warunkach szczególnych od 25 kwietnia 1974r. do 31 grudnia 1974r., co organ rentowy uwzględnił podczas rozpatrywania wniosku ubezpieczonego o prawo do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym 60 lat.

Nadto nie budzi wątpliwości Sądu, że praca ubezpieczonego w (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w K. od 1 września 1977r. do 31 marca 1978r. na stanowiskach kierowcy była faktycznie pracą w warunkach szczególnych określoną w wykazie A, dziale VIII:

- poz. 2, tj. pracą kierowcy samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony.

Według oceny Sądu, po ewentualnym uwzględnieniu do okresu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych uwzględnionej przez ZUS tj. 13 lat, 2 miesięcy i 1 dnia spornego okresu pracy od 1 września 1977r. do 31 marca 1978r. w (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w K. ubezpieczony nadal nie udowodni wymaganego 15 – letniego okresu takiej pracy.

Ustalając, że ubezpieczony nie udokumentował 15 lat pracy wykonywanej w warunkach szczególnych, Sąd stwierdził, że W. K. (1) nie spełnia łącznie wszystkich warunków niezbędnych do przyznania emerytury z obniżonego wieku, wynikających z treści art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2009r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.), a tym samym jego odwołanie jest nieuzasadnione.

Z uwagi na powyższe Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie.

SSO Jolanta Łanowy